

4. zákon Heglovej dialektiky

V mojej prvej knihe „Demokracia je principiálny omyl“ je zásadná filozoficko-psychologická „Kapitola 32 – Je to tak. Posledný, teda 4. zákon Heglovej dialektiky?“

Otáznik na konci je oprávnený. Je tento mnou objavený zákon existencie tohto vesmíru, zákon dialektický? Ja sa stále snažím komunikovať s potenciálnym čitateľom, a čím som starší, tak stále viac viem, že súčasná generácia, ktorá prišla po r. 1989, sú hlupáci.... A čím mladší, tak v zásade tým viac hlúpejší.

Je to žiaľ ale zákonitosť „demokratického myslenia“, myslenia odporujúceho všetkým základným zákonom tohto vesmíru. Píšem všade, že demokracia – teda rovnoprávnosť a rovnocennosť – je totálna hlúposť. To mohlo vzniknúť len z Vatikánskej židovskej cirkvi....čítali ste Starý Zákon?, židovská propaganda! Preto sa nečudujte, že všetci a všetko okolo vás degeneruje!

Teda som pod tlakom, že by som mal povedať otvorene, ako som to myslel? Samozrejme tým súčasným menej schopným myslenia.... Ale neurobím to. Je potrebné, aby sa zvýšila a „ukázala“ „diferencia“ medzi tými výnimočne schopnými a tými priemernými..

Dalej len kopírujem túto moju „starú“ kapitolu....., ktorú si nikto nevšimol. Doplnil som asi dve vety.

Kapitola 32

Je to tak. Posledný, teda 4. zákon Heglovej dialektiky?

Po tých rokoch premýšľania a zmätkoch mám pocit, že sa mi myšlienky ujasňujú a nasmerovávajú, ako keď magnet priložíte k železným pilinám, ktoré predtým boli nesúrodo porozhadzované po celej „ploche života“.

Všetci máme duševné problémy. Nemajte strach z nich. Ak budete mať strach a budete sa tváriť, že vy ste fit, tak si budete klamať. A potom aj alkoholik, ak si klame a tvrdí, že alkoholik nie je, tak sa ani nelieči??

Celé pokolenie moderných ľudí bielej rasy je choré. Pokrytectvo bielej rasy, že sme fit, nás zaviedlo na pokraj priepasti. Všetci vyhľadávajú duchovné knihy, alebo mnohí začali vyhľadávať tieto knihy a informácie. Ale to nie je riešenie. Naopak, situácia sa ešte tou záplavou „smeti“ zhoršuje. Východisko vidím len v tom, že si priznáte, že ste „alkoholik“ a začnete sa liečiť. Dokonca sa ani nemusíte liečiť. Ono to pôjde samo. Len musíte vedieť, že ste „ALKOHOLIK“. Ste duševne chorí, tak ako skoro všetci okolo vás. A len tých málo ojedinelých jedincov, o ktorých ste si doteraz mysleli, že sú nejakí divní, môžu byť v skutočnosti už na „druhej strane hradieb“. Od nich sa môžete niečo dozvedieť a naučiť, ale len ich pozorovaním, napodobovaním, skúšaním, premýšľaním. Hovorené, alebo písané informácie sú k ničomu, ak ich nebudete trvalo, do konca vášho života používať v rámci vašich možností. Nemajte strach z nikoho a ničoho. Ten, kto sa javí ako fit, to s najväčšou pravdepodobnosťou len predstiera. To nakoniec schopný človek pozná okamžite? Musím sa smiať nad ľuďmi okolo mňa, ktorí sa mi predvádzajú a ukazujú a sú skutočne presvedčení, že ich beriem tak, ako sa sami chcú vidieť?? Zbytočné, schopný človek pozná ľudí, s ktorými sa stretne, rýchlo, aj keby to ani sám nechcel.... Je to danosť, ktorá sa už nedá odstrániť.

A teraz ma napadol chýbajúci 4. zákon dialektiky (zákon o zmenách) podľa Hegla. Posledný zákon by mohol mať asi takéto znenie: „Hmota ovplyvňuje dušu a duša definitívne a konečne mení hmotu“. Ako dôkaz poviem svoj príbeh s vykladaním čiar z ruky.

Asi pred 15 rokmi som si kúpil knihu o lúštení osudu podľa čiar na ruke. Dôkladne som ju preštudoval, bolo tam veľa obrázkov rôznych čiar na ruke. Asi po 3 mesiacoch štúdia som vyrazil do terénu na praktický tréning. Najčastejšie som chodil po baroch a diskotékach a lúštil som z ruky rôznym ľuďom. Asi zo 70-80 % to boli ženy. Oni sú veľmi ochotné k takýmto experimentom. Po čase sa mi začalo dariť. Vylúštil som niečo a dotyčný, alebo dotyčná boli šokovaní z trefného výkladu budúceho osudu z ich ruky. Bol som spokojný. Ale s pribúdajúcimi úspechmi a správnymi „trefmi do čierneho“ som zažíval čoraz ťažšie rozhodovanie, či im povedať, čo si myslím, alebo nie..... Nakoniec som sa dostal do stavu, že som „tréningovým osobám“ hovoril, že nelúštim osud, ktorý budú mať, ale len duševné a iné predpoklady, aký je ich súčasný stav tela aj duše..... a aká môže byť preto ich budúcnosť!! Bola to radikálna zmena. Toto trvalo asi 2 roky a pri tom som videl ruky viac ako 200 ľuďom. Nakoniec som zistil, že tým, ktorým som povedal pravdu, bolo to vždy nepríjemné....? V skutočnosti ja by som bol rád, keby mne niekto povedal tak trefné, aj keď nepríjemné, pravdy. Niekoľkým ľuďom som dokonca musel povedať, že ak nebudú robiť to a to konkrétne, tak že zomrú..... Ale takto som sa dostal do neriešiteľnej psychologickéj situácie vo vzťahu ku kamarátom a známym, ktorým som lúštil ich osud..... Známi sa odo mňa odvracali. Nechceli byť som mnou, keď o nich viem také citlivé veci..... Bol som sklamaný. Nerozumel som. Nebrali to odo mňa ako pomoc. Ale cítili sa odhalení a tým ohrození.

Definitívne som prestal ľuďom pozeráť na ruku. Len občas, ak sa chcem uistiť, či sa nemýlim v danom neznámom človeku a je to pre mňa dôležité, tak sa mu nenápadne pozriem na ruku. A je to jasné. Nepotrebujem nič iné.

V tomto rozpoložení som si znova po 2–3 rokoch otvoril knihu, z ktorej som začal svoje štúdium čiar na ruke a výkladu osudu. Pozrel som do knihy a pozrel som na svoju ruku, ako za čias štúdia, kedy som porovnával čiary v knihe a čiary na svojej ruke.

Ááááá kurva...???? Šokovaný som sa pozeral na svoju ruku. Do pekla, čo sa stalo s mojou rukou????????

Moja ruka sa dramaticky zmenila. Presnejšie, dramaticky sa zmenili hlavne čiary na mojej ruke. Objavili sa čiary, ktoré tu neboli a zmizli čiary, ktoré tam boli????

Pred 2–3 rokmi som nevedel lúštiť osud z ruky. Teraz to viem. Efekt sa prejavil aj na ruke!!!!

Tento 4. zákon o zmenách, ktorý mne chýba k 3 Heglovým zákonom dialektiky, som dopisal do tejto kapitoly v lete roku 2010. To je asi po 15 rokoch, odkedy som prestal lúštiť z ruky. Odvtedy sa moja ruka, čiary na mojej ruke už nezmenili do pôvodného stavu.

A viem, že už cesty naspäť niet!!!! Už nikdy nebudem mať čiary na ruke, ako som mal!!!!

Za tie 2–3 roky lúštenia, vykladania osudu z ruky sa zmenilo veľa v mojom rozmyšľaní. Zmenila sa nielen ruka, ale určite aj môj mozog, ako dôsledok iného myslenia! Píšem inde, aký je vzťah medzi hmotou a duchom, teda medzi mozgom a myslením.

Takže som presvedčený, že platí: „**Hmota ovplyvňuje dušu a duša definitívne a konečne mení hmotu bez možnosti návratu k pôvodnému stavu**“.

Dňa 9.6.2020
S pozdravom
Pavol Peter Kysucký